

Protagonistes Eulàlia Mas Directora de la Federació catalana de voluntariat social
NACIONAL. Planes 16 i 17

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS • 7 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15475 - AVUI / Any XLII. Núm. 14345 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

Planes 6-8

Entrevista Elisenda Paluzie Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC)

“La gent està cansada de parlar tant i fer tan poc”

L'Ainhoa i la Marina són dues dels quasi 5.000 nous voluntaris incorporats a la Creu Roja a tot Catalunya arran de la pandèmia ■ O. DURAN

Voluntaris contra el virus

La crisi de la Covid ha fet disparar la incorporació a les ONG humanitàries

NACIONAL. Planes 10 i 11

Un 40% de les escoles bressol, en risc de tancar

El pla de rescat del govern serà clau per aguantar aquest curs

NACIONAL. Plana 12

Control de febre a l'entrada d'una llar d'infants ■ EPA

L'opinió

Plana 8

Petits, frugals i digitals

Jordi Puigneró

Entrevista Josep Maria Terricabras
Filòsof

“S'ha de derrotar el capitalisme”

CULTURA I ESPECTACLES. P24-25

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

David Marín

El reis són els bancs

La futura unió entre Bankia i CaixaBank és una versió postmoderna del matrimoni entre Isabel de Castella i Ferran II. Almenys això sembla si veiem l'eufòria nacional amb què s'ha rebut l'anunci en la premsa econòmica espanyola. El mite fundacional d'Espanya, ara a través d'unificar actius bancaris, compartir paquets hipotecaris i tancar oficines. *Tanto monta, monta tanto*. La seu de totes dues és de moment, i de manera accidental, a València, tot i que no cal ser gaire espavilat per veure-hi de lluny el somni nacionalista dels anys noranta de convertir Madrid en l'única i gran capital financera de la península Ibèrica, per a la qual cosa calia absorbir i reubicar la banca basca i finalment també la catalana. Primer absorbir, via fusió. Després reubicar. Allà, hi som.

L'anunci ha motivat els inevitables titulars antiindependentistes i alguna burla a la patètica imploració del govern català que la seu del banc resultant sigui a Barcelona: "Fainé dona el cop de gràcia al procés", va escriure ahir un comentarista econòmic en un digital madrileny. Des del 2012 que no hi ha hagut cap dia sense titular que anunciés la mort definitiva del procés, de manera que al cap de set anys han de recórrer a les metàfores toreres. És el resultat de confondre els desitjos amb la realitat, i d'analitzar la situació política catalana oblidant una variable fonamental: què vol la gent. Mentre la gent, molta gent, vulgui la independència, l'assumpte seguirà allà. Per molt que s'emportin els bancs, decapitin partits, segrestin parlaments i ens vulguin refundar Espanya dia sí dia també. De fet sospito que, com més hi van, menys ganes tenen els *indepes* de deixar de ser-ho.

EDITORIAL

Tems de reinventar la solidaritat

Més enllà del greu impacte en la salut de les persones, el coronavirus ha posat en evidència les febleses d'una economia amb peus de fang que va sortir tocada de la crisi financera del 2008 i que no va ser reformada aprofitant els posteriors temps de bonança. En la retallada de les despeses socials, en la precarització del treball i en tantes i tantes mancances endèmiques, la Covid-19 ha trobat terreny adobat per causar danys al teixit social. El tancament d'empreses, l'augment de l'atur, la desesperació de milers de persones afectades pels ERTO que encara no han pogut cobrar ni un euro per la incapacitat del Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE) de fer front a

l'allau de peticions són alguns dels elements de l'estructura d'un forat en el fons del qual hi ha no tan sols els col·lectius més vulnerables, aquells que fins ara malviuen de l'economia informal, sinó també persones que han passat a formar part de la nova pobresa.

L'obtenció d'aliments bàsics ha fet augmentar les cues en molts indrets del país i entitats com ara Càritas, la Creu Roja o el Banc dels Aliments fan l'impossible per intentar donar resposta a aquestes necessitats urgents, però el coronavirus no ho posa fàcil. Entre altres coses, els voluntaris de més de 65 anys, que per edat formen part del col·lectiu de

risc, han hagut de deixar de fer tasques presencials i ser substituïts per persones joves. Per sort, el país té entre els seus valors més destacats la solidaritat i des de l'estat d'alarma s'han incorporat com a voluntàries a la Creu Roja més de 4.817 persones, majoritàriament d'entre 18 i 27 anys. Per la seva part, el Banc dels Aliments està estudiant un nou format, probablement virtual, per al Gran Recapte que es farà al novembre per evitar el risc de concentrar voluntaris als supermercats. Són temps de reinventar fins i tot la solidaritat i temps també d'esperança en què la ciutadania, i per descomptat les administracions públiques, estarà a l'altura del que exigeixen les circumstàncies.

La vinyeta. Ferri

La frase del dia

Mariàngela Vilallonga

EXCONSELLERA DE CULTURA

“La política és així, avui hi ets i demà no. Som peons en un tauler”

De set en set

Demano hora per entrevistar un escriptor que, per damunt de l'eventualitat que escriu, és també un amic, i em respon amb modestia que procurarà no atabalar-me gaire perquè un llibre, diu, no és sinó un reflex de “les passions inútils” a què es lliuren gent improductiva com ara ell. Em fa riure el tremendisme amb què rebaixa els seus menesters, però un cop hem concertat la cita hi rumio, jo també. A qui l'importa, tot això que fem? La suma dels llibres que hàgim llegit no aporta més coneixement sobre el món que un vell àlbum de records, on la vista tendeix a reposar sobre les mateixes imatges, no

Una olivera

Eva Vázquez

sempre les més colpidores o sorprenents, sinó les que van deixar empremta sense esforç, quasi a pesar nostre, com les cuques que han preservat la bonior dels estius de Julià Guillamon. La literatura potser té la lleugeresa tenaç d'un insecte. Valentín Roma escriu a *Diecinueve apagones y un destello* que, en un dels bombardejos sobre Sarajevo, hi va haver al final una brevíssima remor de fulles de taronger en un jardí proper, i el caporal serbi encarregat de redactar l'informe va haver de fer front al dubte de com representar, dins el llenguatge de guerra, aquella tremolor, aquella poètica indiferència dels arbres. Beneïts

tarongers. Aquest estiu tan enrarit, m'he acostumat a recollir-me sota una olivera del Marokko, un cafè davant de mar. Les fulles són tan petites, que només fa falta un airet lleuger perquè mirallegin com cuques de llum damunt la taula. La primera vegada m'hi vaig estar sola, mentre els altres eren a la platja, però després hi he anat portant, una a una, persones que estimo. El nostre hort de Getsemaní. L'altre dia em va caure una de les fulles vora la tassa. Va venir com una taca de mentol desfent-se en un tirabuixó. Era d'un tacte dur, d'un verd fosc enrossit a la punta, com si algú hi hagués escorregut una gota d'oli amb el dit.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmay (Tancament).

A la tres Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Alumnes a casa

La preparació de la tornada a l'escola, entesa com la represa global del sistema educatiu, i la seva adaptació a la Covid-19 ja és prou complexa perquè els responsables de les administracions la compliquin amb posicions prèvies al protocol final de funcionament. La prestació, o finalment sembla que baixa laboral, per als pares i mares que hagin de cuidar a casa fills en quarantena per haver estat en contacte amb algun cas n'és un exemple. Fins a tres ministres i un vicepresident del govern de l'Estat hi han dit la seva els últims dies. Aquesta setmana s'acabarà de perfilar el protocol, juntament amb el d'allargaments dels ERTO que acaben a final de mes. Sembla que es tramitarà com una baixa laboral, malgrat que els metges han advertit que aquesta gestió complicarà la ja saturada atenció primària. I tenen raó en advertir que els CAP ja estan prou pressionats

“La baixa laboral per cuidar fills en quarantena és un dret social més que laboral. El repte és no col·lapsar els CAP

per la Covid perquè ara s'hi afegeixi la tensió per les baixes.

La conciliació familiar no és només responsabilitat de l'escola, sinó un dret. I sobretot hauria de ser-ho per als treballadors i treballadores més vulnerables, que són els que més necessiten po-

der gestionar aquestes quarantenes com una baixa i no com un permís no remunerat que amenaci la seva precarietat laboral. Famílies monoparentals, treballadores de la neteja, del comerç, autònoms... són sectors que no poden permetre's quinze dies al mes sense ingressar. Alemanya va atorgar cinc o deu dies més de permís laboral remunerat als progenitors que s'havien de quedar a casa durant el curs. Un dret difícil d'assolir a l'Estat espanyol per l'instable marc laboral.

Però cal tenir en compte que la majoria de cribratges massius per l'alt risc de contagi comunitari s'estant fent en barris o municipis de gran densitat demogràfica i de menys poder adquisitiu. A Barcelona mateix, el risc de contagi pot ser fins a tres vegades més alt en un barri de rendes baixes que en un de benestant, segons un estudi liderat per l'hospital del Mar.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El ridícul no té aturador

El malaguanyat escriptor i periodista Manuel Cuyàs, suara traspasat, dedicà diversos articles per desmentir la frase que Tarradellas no va dir mai: "En política es pot fer tot menys el ridícul."

"Tarradellas, com Mandela, Gandhi i altres, no la podia dir perquè, com aquests, va fer profusament el ridícul mantenint durant anys una posició i uns principis que per a la majoria eren risibles i no conduïen enlloc. Són els altres els que qualifiquen el ridícul, com són els altres els que et troben guapo o lleig. Tots els que finalment van negociar i van fer possible el retorn de Tarradellas, fins al dia abans i durant 30 anys havien sostingut la ridícula del president exiliat. La frase, referida no a la política sinó a tot, és de Josep Pla: «A la vida es pot fer tot menys el ridícul.»"

El ridícul, ai! no té aturador...

JORDI PAUSAS
París

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Marga Moreno Matrimoni de conveniència

La notícia de la setmana passada va ser, amb el permís de la pandèmia, de la tornada a l'escola i d'en Messi, l'anunci de la fusió de CaixaBank i Bankia. Un casament que sembla que es consumarà aviat per engendrar el colós que liderarà per actius la banca a l'Estat espanyol. Es veu que en aquest cas la grandària sí que importa, o així ho asseguren els pares carbassers del BCE, on fa de vicepresident l'exministre Luis de Guindos.

Els bancs es poden unir entre si, bé per complementar els respectius negocis, com ara un banc minorista amb un de més especialitzat en empreses o en banca privada, o bé entre iguals per reduir despeses i millorar marges. En aquesta ocasió s'ha produït pel segon motiu, ja que CaixaBank i Bankia s'adrecen a una clientela molt semblant. Això comportarà, d'una banda, reducció de plantilla, que esperem que el neguit per la imatge dels responsables bancaris faci que no sigui traumàtica, però també un aprimament del servei que tots dos bancs feien als clients. Aquests, a més, tindran menys opcions per triar i els gegants que queden al sector –un minut de silenci per les caixes d'estalvis– i hauran d'acceptar pitjors condicions per als dipòsits i crèdits. Potser és una bona notícia per a la fortlesa del sector. Pot ser. Però du més mal averany per als consumidors.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE BIELORÚSSIA

Aleksandr Lukaixenko

D'esquena a la realitat

Desenes de milers de persones van tornar a sortir al carrer ahir en diferents ciutats de Bielorússia per exigir la dimissió del president bielorús, que, després de 26 anys en el poder, continua amagat darrere de la policia i d'esquena al rebuig social que té.

DIR. DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE VOLUNTARIAT SOCIAL

Eulàlia Mas

Una labor clau

La Federació Catalana de Voluntariat Social viu la pandèmia en primera línia, d'una banda organitzant la seva pròpia gent i, d'una altra banda, assessorant, formant i tramitant gestions per a les prop de 350 entitats adherides a les quals dona servei.

CANTANT I COMPOSITOR

Ferran Massegú

Reparició amb Massa

El cantant i compositor del grup Teràpia de Shock, banda dissolta l'any 2016, reapareix ara amb Massa, un trio compartit amb Nil Bribian (bateria) i Esteve Martínez (baixista) que fa només uns dies s'ha estrenat amb un disc que porta el mateix nom: *Massa*.

Prou al peatge de Martorell!

La celebrada variant de Vallirana era només un tram del projecte integral fins al coll de l'Ordal. Ara el trànsit s'acumula a la sortida del túnel i continua afectant els veïns de les Casetes, un tram que ja tenia, fa més de deu anys, el projecte redactat, però que ara, amb les noves "sensibilitats" municipals, veig de difícil execució.

Confesso que hi havia, en l'estratègia municipal, un doble objectiu: una variant que ens tragués el trànsit de pas, i fer-ho abans que una possible obertura del peatge de Martorell ens deixés, per sempre més, amb els camions de les pedreres pel carrer Major.

Ara caldria no perpetuar la perillositat evident d'uns tràilers que eviten la travessia urbana, prenen l'N-340 i circulen a tot gas pels revolts de Casetes Julià.

Per això és important posar fi, més d'hora que tard, al peatge de Martorell, causant també d'altres despropòsits com l'enllaç inacabat entre l'A2 i l'AP-7.

JOSEP ALEMANY RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

Nacional

El Banc dels Aliments opta per donacions virtuals

L'entitat indica que és important seguir atenant unes 160.000 persones

Junqueras i Rovira aposten per la desobediència

El president i la secretària general d'ERC ho recullen en "un manual per guanyar"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Elisenda Paluzie Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC)

“Cal concretar, i no retòrica de diàleg o confrontació”

DISTENSIÓ · “Que concretin què podem fer per guanyar. Les actituds derrotistes d'anar repetint que no estem prou forts ni preparats, desanimen” **CONFRONTACIÓ** · “També acaba frustrant fer creure, sense concretar, que sí que s'hi va, que només és qüestió de dir-ho i que això ja vindrà sol”

Xavier Miró
BARCELONA

A quatre dies de la celebració d'una Diada en què l'ANC ha decidit mantenir concentracions reivindicatives al carrer a pesar del recel de les autoritats sanitàries, sembla obligat començar per aquesta qüestió l'entrevista amb la presidenta de l'entitat independentista.

El secretari de Salut Pública i el president del Col·legi de Metges no veien convenient fer les manifestacions.

Els evidentment han d'estar fent recomanacions per mirar de reduir el risc de contagis al màxim. Ara, nosaltres hem anat adaptant les concentracions els últims dies per seguir les mesures no només estrictament, sinó més enllà del que ens demana la direcció general de Salut en les instruccions que donen al Departament d'Interior respecte a concentracions. Aquestes mesures són les que vam debatre i valorar amb la direcció general de Protecció Civil en la reunió que vam tenir.

Aquestes instruccions demanen una distància entre persones de metre i mig, i nosaltres l'hem augmentada a dos metres. Arran de les reunions, també vam decidir que les faríem amb control d'accés i tancant l'aforament. Per tant, en molt pocs dies hem generat una web per inscriure's a cada una

Si se supera el 50% dels vots, tens una legislatura per preparar-te i fer una declaració efectiva

d'aquestes concentracions amb un límit de gent. No s'hi podrà apuntar més gent de la que l'espai triat garanteix per assegurar una persona cada quatre metres quadrats.

Sent conscients que el risc zero no existeix, també és veritat que cada cop estan sortint més estudis relatius al fet que, a l'aire lliure i al carrer, és on n'hi ha menys. Tenint en compte que en som conscients i que posarem tota l'organització a garantir que no es produeixin situacions de risc, creiem que tampoc pot ser que, dels drets fonamentals que han de ser compatibles amb la salut pública, l'únic que s'hagi de sacrificar sigui el de manifestació.

No es tanquen els restaurants, que són espais tancats; no es tanca el transport públic. Bé, hi ha raons econòmiques per no fer-ho, s'ha de garantir el dret al treball i que no s'acabi d'enfonsar l'economia, i ho en-

És insostenible veure dos partits barallant-se contínuament en públic i governant junts

tenem. S'ha de garantir el dret a l'educació i, per això, les escoles miren d'adaptar-se, però justament estem parlant d'activitats que es fan a l'interior, que impliquen molt més risc. Nosaltres fem concentracions a l'aire lliure, exteriors, que hem dissenyat per reduir al màxim la mobilitat. Demanarem a tothom que no es desplaci, que cadascú vagi a la concentració que li quedi a prop de casa i hi pugui anar a peu.

Temeu que els dies immediats el govern pugui impedir les concentracions si s'agreuja la situació sanitària?

Nosaltres demanem que si la situació s'agreuja sigui el govern qui actuï. Estem seguint les instruccions que teníem i que es van establir en el desconfinament per poder fer manifestacions amb seguretat. Si ara les direccions de Salut i Seguretat decideixen regular-ho d'una al-

tra manera i publiquen al DOGC una resolució canviant aquestes normes i la nova regulació implica que no podem fer les concentracions, doncs ho respectarem. Però han de ser ells els que ho regulin. Nosaltres hem complert i ens hem adaptat a les normatives.

Creieu que les podreu acabar fent?

A veure, algunes de les declaracions mèdiques són prèvies al moment en què vam fer públic com es faran les concentracions. De fet, mentre m'entrevistaven a SER Catalunya van connectar amb el president del Col·legi de Metges i va dir que no podia ser que poguéssim anar a manifestar-se qualsevol que volgués, que havien de ser amb aforament, i justament jo li vaig aclarir que les fèiem amb aforament i control d'accés. Des de dimecres, quan ho vam explicar, ja no he escoltat res més. Estem treballant amb els Mossos, com sempre fem per garantir la seguretat i, de moment, no ens ha arribat res més.

També s'han donat a conèixer les manifestacions que l'esquerra independentista (EI), la CUP, Endavant, la Intersindical CSC i altres grups fan sempre per la Diada a les quatre capitals, i també segueixen el model de concentracions estàtiques, amb distància, etc.

L'Ajuntament de Barcelona també ha anunciat que manté

Elisenda Paluzie, al barri de la Sagrada Família on viu
■ JUANMA RAMOS

la festa major de la Mercè però amb canvis. Fan actes durant el dia i fins a les deu de la nit. No en fan cap de nit i els actes seran amb aforaments limitats a 300 persones, segons les diverses activitats.

Tot això li fa pensar que es podran fer les concentracions. Sí, sí. Tot això ens fa pensar que es podran fer.

S'han afegit més punts o municipis al centenar previstos? N'hi ha alguns més, de pobles molt petits que, com que ho poden organitzar ells, ja no les anuncien al web d'inscripcions. En part, les han decidit arran del fet que hem donat el consell d'evitar desplaçaments.

L'APUNT

La Covid o l'exercici de fer pensar

Emma Ansola

Sis mesos després i a les portes d'un nou curs escolar, constato que si d'alguna cosa ha servit la pandèmia és per reflexionar i posar cap per avall algunes polítiques quotidianes que es donaven per assumides i acceptades per inèrcia. A l'escola bressol, per exemple, és hàbit instaurat oferir als pares una setmana d'adaptació per tal que el nen es faci seu l'espai. Amb la Covid, pe-

rò, són moltes les mestres que han optat per ampliar aquest període fruit de les mesures que imposa la pandèmia. Els beneficiats, segons els experts, seran sens dubte els nens que podran gaudir d'una adaptació més adient a les seves necessitats que no pas a les del món laboral dels pares que imposa el sistema i que la majoria acatava sense pensar-hi gaire. I tot bé.

No desplaçar-se vol dir no anar a la concentració de la capital de comarca?

Exacte. Inicialment, tres setmanes enrere, comarques com ara el Bages o Osona preveïen fer una concentració més gran a Manresa i Vic, i ara se'n fan més en altres municipis de les comarques i així redueixes molt més els desplaçaments.

Teniu un càlcul aproximat dels voluntaris que caldran?

És difícil de fer-lo perquè, en molts municipis, no existeix la diferència entre voluntari i soci actiu de l'Assemblea, que va a la concentració i farà el que li toqui fer. Si fem pública alguna xifra seran estimacions perquè una cosa és l'acte central, en

què hi ha funcions marcades, i una altra són els secretariats territorials de l'ANC, que es distribueixen la feina entre ells.

Dimecres explicàveu que s'havien fet canvis a emplaçaments més amplis com ara places i grans avingudes. Heu hagut de renunciar a manifestar-vos davant d'alguna de les delegacions estatals d'Hisenda, Seguretat Social o el SEPE?

Sí, per exemple a Manresa. Volem fer un recorregut per diferents administracions de l'Estat, comptaven que seria l'acte central de la comarca, i ara ho han canviat i fan un acte per a 200 persones davant del Casino. A canvi, s'han plantejat actes a molts altres municipis del

Bages. I n'hi ha d'altres que s'han traslladat a places. Però encara es mantenen força concentracions davant d'aquests edificis. Les territorials han tingut llibertat per adaptar-se, redissenyar, fer canvis, a partir de les directrius sanitàries que hem donat. Són ells els que es coneixen els seus municipis i els espais més adients. Per exemple, a Mollet es fa un format típic Via Catalana. Depenent dels llocs hi haurà força varietat.

Via com la que es farà al Maresme?

No, perquè la del Maresme és una concentració lineal a la carretera N-II en alguns trams, i a Mollet és com un circuit, però

S'ha d'anar amb compte, no fos cas que tinguis una situació sanitària pitjor el dia d'anar a votar

sempre sense moure's de lloc ni donar-se les mans.

La Xarxa Independència, que havia nascut com l'acció de la Diada en cas de confinament, sembla que serà una eina permanent.

Sí, exacte. Hem dissenyat aquest web, hem plantejat l'ús massiu de QR, sobre els quals no teníem gaire experiència –hi ha països a l'Àsia on en fan usos múltiples i això s'ha accentuat amb la pandèmia– i ho convertim en l'eina solidària de l'ANC davant la crisi. No és tant una acció puntual per a l'11 de setembre, sinó un projecte que podem aprofitar més enllà.

S'ha dit que no ha estat possible per qüestió de temps connectar el web directament amb entitats socials. Però entenc que finalment es treballarà amb aquestes.

Sí, sí. Està clar. Es van posar quatre blocs per si vols destinar els donatius al món de la cultura, la salut, les entitats socials o el medi ambient. I, a partir d'aquí, ja es buscaran els projectes o les entitats concretes on canalitzar-los. Passada la Diada també haurem d'acabar de veure com dissenyem aquest procés de selecció, que pot ser més participatiu, per exemple.

Esperareu a tenir un fons suficient per començar a finançar projectes?

Sí. De fet, ja tenim l'experiència de la campanya *Un milió de mascaretes*. Vam acabar produint 600.000 mascaretes –400.000 les vam distribuir a col·lectius de risc i vulnerables, a les residències– en aquella època en què no n'hi havia, ja que no se'n trobaven a les farmàcies. Les altres 200.000 les

No s'acaba d'entendre si la remodelació és per tirar endavant o per interessos de partit

vam vendre a través de Bon Preu i, quan ja vam tenir fons suficients, vam acabar fent una dotzena de donatius a hospitals.

Què demanarà als partits sobiranistes i al govern per la Diada?

Home, no farem un *spoiler*. No ho diré abans de la Diada.

Doncs digui'm què creu que ha de passar els pròxims mesos.

El nostre full de ruta és bastant clar. Diem que, si se supera el 50% dels vots independentistes en les pròximes eleccions al Parlament, tens una legislatura per preparar-te i poder fer una declaració d'independència efectiva. Això és el marc general. A partir d'aquí, ens hem de preparar, com s'ha de preparar el govern en comptes d'estar-nos discutint, en aquestes batalles retòriques de si diàleg o confrontació, i els partidaris de l'un i de l'altra, i tota aquesta guerra preelectoral que hi ha. Es tracta de definir aquelles accions necessàries per poder fer una declaració d'independència efectiva, i veure quines depenen d'uns actors i quines d'uns altres per posar-nos d'acord i tirar-les endavant. Ara estem pensant més en accions concretes que en grans declaracions. La gent s'ha cansat una mica de parlar tant i fer tan poc.

Sobre aquest "debat retòric", Junqueras acaba de respondre a JxCat que anar ara a la confrontació és anar a perdre.

Doncs llavors que ens concretin. Que concretin què podem fer per guanyar. Perquè, si no, les actituds derrotistes d'anar repetint que no som prou forts ni estem prou preparats desanimen. I també acaben frustrant les actituds de fer creure, sense

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Elisenda Paluzie Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC)

concretar, que sí que s'hi va, que només és qüestió de dir-ho i que això ja vindrà sol. Tot es queda en grans declaracions que no es concreten en accions i entres en contradiccions enormes. Aquí hem de trobar l'equilibri, que vol dir establir concretament què, quan i com.

Que és el que no s'ha fet fins ara...

Es veu que ens hem de dedicar tots a comprar llibres dels uns i dels altres per veure per on van els trets. A la indústria editorial li deu anar molt bé això, però no crec que sigui la millor fórmula d'adreçar-se a una ciutadania madura.

No s'ha fet cap pas endavant per trobar un consens mínim?

No. En aquests dos anys i mig, quan semblava en alguna reunió que començàvem a avançar una mica i a posar una mica de fil a l'agulla, llavors no sé què passava ni quina polèmica sorgia, que implicava un altre enfrontament entre partits i ja no ens tornàvem a reunir durant mesos.

No és una evidència que no es podrà acordar res fins que no hi hagi uns nous resultats electorals?

Estic arribant una mica a aquesta conclusió. Les eleccions del 21-D van ser extraordinàries perquè, en un context molt, molt dur, l'independentisme les va guanyar però sense haver digerit, prometent coses en estat de xoc que després no es van dur a terme. I ara, un cop passat el temps i cadascú havent fet el seu procés de reflexió, potser acabaran aclarint les coses una mica més. Espero que, almenys, les eleccions serveixin per a això, i que sigui l'electorat qui decideixi entre estratègies, tàctiques i persones. Perquè també caldrà veure si les definiran, les estratègies, clarament si són tan diferents.

Vostè veu el govern esgotat?

Estem en una situació molt especial, que tampoc preveïem fa un any. El govern està gestionant una situació molt complexa, de la pandèmia. Cansats ho han d'estar per força perquè gestionar una crisi d'aquesta envergadura no és fàcil.

Veig que no té clar si calen eleccions d'aquí a poc temps.

Bé, crec que hi ha arguments a favor d'una cosa i de l'altra. La situació derivada de la pandèmia també fa que hagi d'anar amb compte, no fos cas que estiguéssim en una situació molt pitjor sanitàriament en el mo-

La presidenta de l'ANC fotografiada aquest diumenge a prop del seu domicili, a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

[Diada] Si publiquen una resolució que no permet fer les concentracions, ho respectarem

ment que s'hagin de fer les eleccions. És un factor a tenir en compte. Per altra banda, és evident que és bastant insostenible que hi hagi dos partits barallant-se contínuament en públic i governant junts. Hi ha arguments per dir que sí, que com més aviat millor i d'altres per ser prudents amb la data de les eleccions.

La probable inhabilitació del

Demanarem a tothom que vagi a la concentració que li quedi a prop de casa i hi pugui anar a peu

president sembla que les farà inevitables.

Si hi hagués unitat independentista, no necessàriament. Sempre hi hauria sobre el paper l'alternativa d'investir un altre president. Però la unitat no hi és, i ser tu mateix qui substitueixes el president que t'han inhabilitat tampoc és una actitud política gaire coherent en un procés en què intentes no sucumbir totalment a la re-

L'Ajuntament de Barcelona també ha anunciat que manté la festa major de la Mercè amb canvis

pressió. Seria el mateix que en les investidures successives que no es van permetre de Puigdemont, Sánchez i Turull, que l'ANC sempre va defensar que eren una oportunitat per visualitzar el conflicte. O podem investir el candidat més votat dins la majoria independentista o tornem a repetir les eleccions. Sempre vam defensar això: o investidura o eleccions. En aquests moments,

des d'un punt de vista polític també té lògica que, si s'inhabilita al president, no se'l substitueixi. I en aquest cas, corre el calendari.

Què en pensa de la remodelació del govern?

No s'ha acabat d'entendre gaire. Si es tracta de fer una remodelació per tirar endavant i substituir peces que no han acabat de funcionar bé, probablement hauria hagut d'afectar també altres conselleries. En el cas d'Interior nosaltres ho havíem demanat diverses vegades. No funcionava. El tipus d'operacions policials que es feien en les mobilitzacions estaven mal dissenyades i generaven una repressió innecessària. La remodelació podia anar en aquesta línia, però llavors hi ha hagut altres conselleries que també han tingut una gestió bastant defectuosa en el seu àmbit de competència. Només hi ha remodelació a les conselleries d'un dels partits de la coalició de govern. No s'acaba de saber si és una combinació d'interessos interns de partit o no. Es fa una mica difícil d'entendre.

Quines altres conselleries creu que no han funcionat?

On es va fer la pitjor gestió a l'inici de la pandèmia va ser a Afers Socials. De fet, es van traslladar les competències de les residències geriàtriques d'una conselleria a una altra.

Quan diu que si se supera el 50% de vot independentista es tindrà un mandat per preparar la declaració efectiva, vol dir uns quants anys.

En un màxim de quatre anys, sí. Un màxim que, si les circumstàncies, la conjuntura, un fet exterior que ara no preveïem o la preparació permeten fer abans, doncs hauria de ser abans. Es tracta de no fixar-se els famosos divuit mesos i trobar-te com et vas trobar aleshores, passat l'1-0.

Sembla un marge prou ampli per acostar posicions estratègiques.

Dient això hi ha una part de l'independentisme a qui no farem content perquè diran que la declaració d'independència ja està feta i que el que cal és aixecar la suspensió immediatament. El que jo estic dient és que una altra declaració sense la determinació psicològica dels dirigents ni la preparació de contingències feta, no la volem. Fem la quan siguem capaços de fer-la efectiva. Com més ràpidament millor. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras i Rovira, en el ple del 10-0 del 2017 en què Puigdemont havia d'informar dels resultats de l'1-O ■ A.P.

ERC prioritza una majoria sostinguda a les urnes per negociar el referèndum

■ Junqueras i Rovira treuen llibre i asseguren que cal superar el llindar del 50% dels vots per ser forts ■ No descarten la unilateralitat si l'Estat s'hi nega

Redacció
BARCELONA

Una majoria independentista constant a les urnes i un referèndum pactat amb l'Estat és la prioritat d'ERC per als pròxims anys. Un full de ruta, però, que no descarta la unilateralitat i la desobediència civil si el govern espanyol no ho accepta. L'estratègia republicana s'explica en un nou llibre signat aquest cop pel president i la secretària general d'ERC, Oriol Junqueras i Marta Rovira, sota el títol *Tornarem a vèncer (I com ho farem)*, d'Ara Llibres, segons avançava ahir l'ACN. El llibre surt a la venda la setmana vinent.

Els republicans el presenten com "un manual per guanyar" i "una guia cap a la independència". La proposta estratègica, elaborada a partir dels "aprenentatges" del 2017, estudia com corregir les debilitats de l'independentisme i com maximitzar les seves fortaleses. Entre els factors que assenyalen

que cal potenciar és "ser una majoria inapel·lable". Lamenten que "ni en una sola ocasió l'independentisme no ha superat el llindar del 50% dels vots en unes eleccions convencionals". Així, Junqueras i Rovira aposten per "lluitar per aconseguir més de la meitat dels vots de manera sostinguda, repetidament" i, si és possible, en totes les eleccions. De fet, d'això depèn també que la comunitat internacional "es plantegi seriosament el cas català". Admeten que en alguns moments, durant la tardor del 2017, es va voler confondre la simpatia de la població de diversos països europeus amb la complicitat dels seus governs, cosa que reconeixen que no van tenir mai. Els dirigents d'ERC, un des de la presó i l'altra des de l'exili a Suïssa, aposten per concentrar "el màxim de força possible" a reclamar el referèndum en la "fase actual del conflicte". Hi veuen tres virtuts: la primera, que uneix la majoria de la societat catala-

na; la segona, que "divideix el govern espanyol i li provoca contradiccions" a causa del parer diferent del PSOE i Podem, i tercer, que és un llenguatge que Europa "entén". "La combinació d'aquests tres factors aconsella continuar en aquesta línia, i encara més quan no es donen les condicions per a una DUI efectiva", argumenten. Per això reclamen "traçar estratègies intel·ligents a favor del referèndum", sumar majories àmplies a Catalunya i "furgar en les contradiccions dels demòcrates espanyols".

Unilateralitat

De fet, plantegen el diàleg com a "imprescindible i estratègic" i asseguren que mantindran sempre la disposició a l'acord a partir d'un diàleg bilateral, ja que, "en si mateix, ja és un reconeixement explícit a l'existència d'un conflicte i d'un subjecte polític". A més, creuen que la taula de diàleg entre governs "acabi com acabi" ja ha estat "una victòria".

Tanmateix, reconeixen que un referèndum no entra dins dels càlculs d'Espanya i per això aposten per preparar-se també per a altres escenaris, com ara el de la unilateralitat. I adverteixen els altres actors independentistes que "parlar d'unilateralitat i de confrontació tot el dia no farà un miracle". Defensen que cal "una sòlida majoria ciutadana i institucional" i "una àmplia complicitat dels agents socials i econòmics", que no hi va haver el 2017. També cal internacionalitzar l'economia per ser "com menys vulnerables millor als xan-tatges econòmics de l'Estat".

Quant a la desobediència civil, creuen que és una eina "totalment vàlida i democràtica" que veuen "molt probable" que l'independentisme hagi de tornar a fer servir, "sigui de manera puntual o en forma de mobilització constant". "No és cap escenari forassenyat: un dia sortim al carrer i ens hi quedem *sine die*", escriuen. ■

CAIXAFORUM PRESENTA
LA PRIMERA OBRA
DE LA TEMPORADA
2020 / 2021

Et convidem a l'acte de presentació en directe de la nova temporada de CaixaForum per streaming

temporada2020-2021.caixaforum.org

El dimarts 8 de setembre, a les 11 h

11.00 - 11.15 h Endinsa't

11.15 - 11.45 h Temporada

11.45 - 12.00 h Centre per centre

CaixaForum

Fundació "la Caixa"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Jordi Puigneró i Ferrer

Conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Petits, frugals i digitals

Si avui Catalunya fos un estat se situaria al Top 5 dels països més digitalment avançats d'Europa, només al darrere de Finlàndia, Suècia, Dinamarca i els Països Baixos. I al davant de grans estats com ara Alemanya, França o Espanya. Això no ho diu la Generalitat, sinó que ho diu una institució independent i de prestigi com Deusto aplicant a Catalunya el mètode de càlcul de digitalització de la Unió Europea corresponent a l'Índex d'Economia i Societat Digital (DESI). Un indicador comunitari que té per objectiu mesurar i comparar la competitivitat digital a Europa.

La primera conclusió que podríem treure d'aquest indicador de futur és que ser un estat no gaire gran és un avantatge en aquest món digital. La segona és que ser un país frugal, o sigui que no estira més el braç que la màniga, és també sinònim d'estar al capdavant d'aquest rànquing del progrés del segle XXI. Dues característiques que podríem dir que porten ADN català. Però que en el cas de la segona és un avís per a algunes esquerres del nostre país sovint donades a malgastar allò que no tenen.

Aquest indicador europeu és també un aval a la viabilitat eco-

Obres per a una instal·lació de fibra òptica al Maresme ■ ELENA FERRAN / ARXIU

nòmica d'una Catalunya independent, que sovint alguns indocumentats posen en qüestió. La gent ha de saber que fins ara Catalunya ha hagut de caminar cap a aquest futur digital amb els cordons de les sabates lligats entre si atès que no disposa de competències plenes en telecomunicacions i amb un Estat espanyol

que legisla digitalment contra Catalunya via decretazos digitals "para parar la República Digital" segons paraules textuales del seu president.

Però, tornant a l'indicador DESI, observarem que on Catalunya destaca molt per sobre de la mitjana europea és en connectivitat. Catalunya obté el lideratge de

la UE en cobertura de banda ampla mòbil i és segona pel que fa a la implantació de banda ampla ràpida: la fibra òptica. En aquesta legislatura, que alguns van donar per morta des del primer dia, el govern ha realitzat la inversió més gran feta mai per connectar tots els racons de Catalunya. Aquest 2020 acabaran les obres de des-

plegament per connectar totes les comarques de Catalunya i s'arribarà al 90% de la població en els pròxims mesos.

La connectivitat és avui un dret econòmic i social del segle XXI. Un potent instrument de cohesió territorial, de vertebració, d'igualtat d'oportunitats i de progrés per a tothom. Si volem ser un país digital necessitem ciutadans i ciutadanes, empreses i negocis, pobles i ciutats connectats amb infraestructures intel·ligents. Connectats al futur.

Invertir en connectivitat és la millor garantia de feina i progrés per a tothom. L'any 2020 passarà a la història com l'any de la Covid-19. Però ha de ser també el punt d'inflexió de la digitalització de la nostra societat i de la nostra economia. Només aquells que es digitalitzin podran afrontar els reptes que ens prepara el futur. De la mateixa manera que avui entenem la importància històrica d'haver estat un país industrial, ara ens toca entendre que si no som un país digital no serem un país social.

"A cada poble un telèfon, una escola i una biblioteca." Aquest va ser el lema de la Mancomunitat per impulsar el desenvolupament econòmic i social del país a principis del segle passat. Al segle XXI, des del govern reivindicuem que "si un quilòmetre d'asfalt ens connecta al municipi del costat, un quilòmetre de fibra ens connecta al món, i per tant al progrés".

Aragonès insta l'Estat a sortir de Bankia

Insisteix que la seu de la fusió amb CaixaBank hauria de tornar a Catalunya

Redacció
BARCELONA

El vicepresident i conseller d'Economia de la Generalitat, Pere Aragonès, considera que, si es consuma la fusió de CaixaBank i Bankia, s'hauria de fixar "un calendari clar" on s'estableixin els terminis per a la sortida ordenada de l'Estat de l'accionariat de l'entitat resultant, bo i esperant

"una sortida tan ràpida com sigui possible per evitar qualsevol sospita d'interferències polítiques", segons va indicar.

En una entrevista a Efe, el vicepresident Aragonès va definir la presència estatal dins de l'entitat bancària com "una situació d'anormalitat", pel fet que el FROB encara mantingui un 14% de Bankia. "Dissortadament -va agregar- hem vist que en moltes empreses de sectors regulats acaba havent-hi interferències de determinats polítics ja retirats que són presents als consells d'ad-

El vicepresident Aragonès, durant l'entrevista ■ QUIQUE GARCIA / EFE

ministració".

Divendres passat, Aragonès ja va parlar amb els màxims responsables de CaixaBank i els va traslladar la preocupació del govern pels llocs de treball, la necessitat de mantenir la competència malgrat la

concentració bancària i la continuïtat del vincle històric del nou banc amb Catalunya, amb petició expressa que la seu social torni de València a Barcelona.

Per la seva banda, els comuns van discrepar d'Aragonès. En un missatge a

Twitter, l'eurodiputat Ernest Urtasun va afirmar que la sortida de l'Estat de Bankia és "un error", i que, per contra, l'administració ha de fer valdre la seva posició de segon accionista perquè el nou grup faci funcions de banca pública. ■

Foment, contra la regulació dels lloguers

Foment del Treball es va mostrar ahir en contra de la proposició de llei per regular el preu dels lloguers, una presentació que tindrà lloc dimecres al Parlament. En un comunicat, la patronal afirma que la proposició de llei vulnera la Constitució i l'Estatut en divuit dels seus punts i introdueix mesures que "enfonsaran el mercat del lloguer a mitjà termini", a més de "reduir el valor del patrimoni immobiliari català". D'altra banda, el president de Foment, Josep Sánchez Llibre, també va reclamar al govern espanyol que injecti 50.000 milions d'euros en ajuts i subvencions a les empreses, en línia amb el que han fet altres estats europeus, encara que el déficit "quedi desbocat".